

5
Не съ земя е то покрито

А не изе са бие,

Нѣма вече да тижене —

Аз, зноесу ми.

« Забрава — тѣ рече —

Всичко то изе бие

Любовъ нѣма вече —

Из менъ преди тианетие !

И дойде вече време,

Ирме прокудено

Мы кога са мене

Са дваме студиено

Муи' спокойно кар' или кара

Тръна си, горкана,

От тогава или сърдцецо

Да са бий' пресрѣна

1880г. 13 Вртемеврѣ Сѣдраз